

آئین نامه مربوط به حمل بار با دست و بدون استفاده از وسایل مکانیکی برای کارگران زن و نوجوان

موضوع مواد ۷۵ و ۸۳ قانون کار

مصوب ۱۳۷۰/۱/۱۱ وزیر کار و امور اجتماعی

ماده ۱: منظور از حمل بار با دست بدون استفاده از وسایل مکانیکی در این آئین نامه عبارت از : بلند کردن، پایین نهادن، حمل و جابجایی اشیاء و بار از نقطه ای به نقطه ای دیگر توسط یک نفر و به وسیله دست و بدون بکارگیری هرگونه ابزار و وسایل مکانیکی می باشد.

ماده ۲: منظور از بار متعارف در این آئین نامه باری است که با توجه به شکل، اندازه، ابعاد، نوع و درجه حرارت آن، کارگری که دارای شرایط جسمانی مناسب باشد بتواند آنرا براحتی حمل نماید.

ماده ۳: حداکثر وزن مجاز برای حمل بار متعارف با دست و بدون استفاده از ابزار مکانیکی برای کارگر زن حدود ۲۰ کیلوگرم می باشد.

ماده ۴: حداکثر وزن مجاز برای حمل بار متعارف با دست و بدون استفاده از ابزار مکانیکی برای کارگر زن نوجوان حدود ۱۰ کیلوگرم می باشد.

ماده ۵: حداکثر وزن مجاز برای حمل بار متعارف با دست و بدون استفاده از ابزار مکانیکی برای کارگر مرد نوجوان حدود ۲۰ کیلوگرم می باشد.

ماده ۶: کارفرما مکلف است نحوه صحیح بلند کردن بار، جابجایی و حمل آن را به کارگران آموزش دهد.

ماده ۷: حمل بار و جابجایی بار موضوع مواد ۳ و ۴ این آئین نامه برای زنان در طول مدت بارداری و همچنین ده هفته پس از زایمان ممنوع می باشد.

این آئین نامه به استناد مواد ۷۵ و ۸۳ قانون کار مشتمل بر ۷ ماده در جلسه مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۲۵ از طرف شورایی عالی کار پیشنهاد و در تاریخ ۱۳۷۰/۰۱/۱۱ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسید.